

ÜMMÜ HAKİM

rime ise öldürüleceği korkusuyla Yemen'e kaçtı. Mekke'de diğer kadınlarla birlikte Ümmü Hakîm de Resûlullah'a biat ettikten sonra kocasının hayatının başlanmasını istedi. Resûl-i Ekrem ona teminat verince bu defa İkrime'yi geri getirmek için Hz. Peygamber'den izin aldı ve kölesiyle birlikte Yemen'e gitti; kocasını buldu ve ona Resûlullah'ın bütün düşmanlarını affettiğini, kendisine de eman verdiğini bildirdi ve onu Medine'ye dönmeye ikna etti. İkrime, Medine'ye gelip Resûl-i Ekrem'in huzurunda müslüman oldu; Resûlullah buna çok sevindi, onu ayakta karşılayıp kucakladı. Hz. Peygamber, Ümmü Hakîm ile İkrime'nin nikâhını yenileme gereğini duymamış, önceki nikâhlarıyla evlilikleri devam etmiştir (*el-Muvaṭṭaʿ*, "Nikâh", 46). Bu durum karısı kendisinden önce müslüman olan müşriğin nikâhı konusunda örnek teşkil etmiştir.

Ümmü Hakîm, İslâmiyet'i benimsedikten sonra müslümanların yanında savaştı. Kocasıyla beraber Bizanslılar'a karşı kılıcıyla çarpıştı. İkrime, Hz. Ebû Bekir'in hilâfeti döneminde yapılan Ecnâdeyn Savaşı'nda şehid olunca (13/634) mücahidler arasında bulunan Ümmü Hakîm, daha sonra ilk müslümanlardan ve Hz. Peygamber'in kâtiplerinden Hâlid b. Saîd ile nikâhlandı. Devamlı surette savaştıklarından 14 (635) yılında Dimaşk yakınlarındaki Mercisuffer'de savaşa ara verildiği bir sırada düşümleri oldu, ancak Hâlid evlendiği gün şehid düştü. Ümmü Hakîm'in, üzerinde gerdeğe girerken sürdüğü kokunun izi bulunurken savaşa devam ettiği ve içinde kaldıkları çadırın direğiyle yedi veya dokuz Bizanslı'yı öldürdüğü rivayet edilmiştir (İbn Sa'd, IV, 99; İbn Hacer, IV, 444; Hazrecî, s. 488). Sonraları, Ümmü Hakîm ile Hâlid b. Saîd'in evlendikleri Mercisuffer'deki yerin yakınında bulunan köprüye Ümmü Hakîm Köprüsü adı verildi. Ardından Ümmü Hakîm Hz. Ömer ile evlendi ve ondan Fâtıma adında bir kızı doğdu (İbn Sa'd, III, 266; V, 50). Ümmü Hakîm'in vefat tarihi kesin olarak bilinmemekte, ancak 14 yılında (635) öldüğü zikredilmektedir (Ahmed Halîl Cum'a, II, 365). Buna göre Hz. Ömer ile uzun süre evli kalmamış, çocuğu olduktan kısa bir süre sonra vefat etmiştir. İyi yetiştirilmiş, akıllı ve anlayışlı bir kişiliğe sahip olan Ümmü Hakîm'in fetih hareketlerine katılması sebebiyle ilmi faaliyetlere katılmadığı ve kendisinden hadis rivayet edilmediği anlaşılmaktadır.

BİBLİYOGRAFYA :

Abdürrezzâk es-San'ânî, *el-Muşannef* (nşr. Habîbürrahman el-A'zamî), Beyrut 1403/1983, VII,

170, 171; İbn Sa'd, *et-Tabakât*, III, 266; IV, 99; V, 50; VIII, 261; İbn Abdüber, *el-İstî'âb*, IV, 443-444; İbn Asâkir, *Târîhu Dimaşk: Terâcimü'n-nisâ'* (Şihâbî), s. 501-506; İbnü'l-Esîr, *Üsdü'l-gâbe*, VII, 321; İbn Hacer, *el-İşâbe*, IV, 443-444; Mizzî, *Tehzîbü'l-Kemâl*, XIII, 153-155; Hazrecî, *Hulâşatü Tezhib*, s. 488; Köksal, *İslâm Tarihi* (Medine), VIII, 316-319; Ahmed Halîl Cum'a, *Nisâ' min 'aşri'n-nübüvve*, Beyrut 1412/1992, II, 355-365; M. Yaşar Kandemir, "Hâlid b. Saîd", *DİA*, XV, 287-288; Abdullah Aydınlı, "İkrime b. Ebû Cehil", a.e., XXII, 42-43.

AYNUR ÜRALER

ÜMMÜ HÂLİD

(أم خالد)

Ümmü Hâlid Eme bint Hâlid b. Saîd el-Kureşîyye el-Ümeviyye

Kadın sahâbi.

Adı Eme olmakla birlikte oğlu Hâlid doğduktan sonra künyesiyle tanındı. Babası Hâlid b. Saîd ilk müslümanlardan ve Resûl-i Ekrem'in kâtiplerindendi. Annesi de ilk müslümanlardan Ümeyme (Ümeyne, Hümeyme) bint Hâlid (Halef) el-Huzâiyye'dir. Hâlid ile Ümeyme müşriklerin baskısı yüzünden Habeşistan'a hicret etmek zorunda kaldı. Ümmü Hâlid ve kardeşi Saîd orada dünyaya geldi. 7 (629) yılında müslümanlar Medine'ye dönünceye kadar Ümmü Hâlid, Habeşistan'da müslüman göçmenlerden oluşan bir çevrede büyüdü. Habeşistan'dan Medine'ye dönmek üzere hazırlık yapılırken Habeşistan Necâşisi Ashame onları uğurlamaya geldi ve kendilerinden Hz. Peygamber'e selâmını götürmelerini istedi. Medine'ye vardıklarında Ashame'nin selâmını Resûl-i Ekrem'e bildiren grubun içinde çocuk yaştaki Ümmü Hâlid de vardı.

Ümmü Hâlid'in hayatındaki en önemli olaylardan biri Resûlullah'ın ona bir elbise hediye etmesidir. Bir defasında Hz. Peygamber'e gönderilen hediyeler arasında üzerinde sarı, kırmızı ve siyah küçük desenler bulunan yünlü kumaştan bir elbise çıkmış, Resûl-i Ekrem de yanındakilere, "Bu elbiseyi kime vereyim?" diye sormuştu. Onlar cevap vermeyince Hz. Peygamber Ümmü Hâlid'i getirmelerini söylemiş ve elbiseyi ona giydirdikten sonra kumaşın üstündeki desenlere bakarak Habeş dilinde, "Ümmü Hâlid! Güzel, güzel (senâh, senâh)" diye iltifat etmiş, ardından da iki veya üç defa "Üstünde eskit, yenisini giy!" şeklinde dua etmiştir (Buhârî, "Cihâd", 188; "Libâs", 22, 32). Ümmü Hâlid aynı gün Hz. Peygamber'in arkasına geçerek sırtındaki nübüvvet mührünü ellemiş, onu gören babası kendisine engel olmak

isteyince Resûl-i Ekrem ona çocuğu rahat bırakmasını söylemiş (Buhârî, "Cihâd", 188; "Edeb", 17), böylece Ümmü Hâlid nübüvvet mührüne dokunan ender kişilerden biri olmuştur. Ümmü Hâlid bu elbiseyi ömrü boyunca sakladı. Elbisenin Resûlullah'ın hediyesi olduğunu öğrenenler kendisini ziyaret eder, ondan bu olayı anlatmasını ve elbiseyi kendilerine göstermesini isterlerdi.

Zübeyr b. Avvâm ile evlenen Ümmü Hâlid'in bu evlilikten Hâlid, Amr, Habîbe, Sevede ve Hind adlı çocukları dünyaya geldi. Ümmü Hâlid'in vefat tarihi kesin olarak bilinmemekle beraber Zehebî onun en son vefat eden kadın sahâbi olduğunu tahmin etmektedir. Ümmü Hâlid'in uzun yaşamasında Hz. Peygamber'in ona elbisesini uzun süre giymesi yönündeki duasının etkili olduğu söylenmiştir. Kaynaklarda Ümmü Hâlid'in iki hadis rivayet ettiği görülmektedir. Bunlardan birinde Resûl-i Ekrem'den aldığı hediyeden söz edip nübüvvet mührüne dokunduğunu anlatmış, diğerinde Hz. Peygamber'i kabir azabından Allah'a sığınırken işittiğini söylemiştir (Buhârî, "Cenâ'iz", 87; "Da'avât", 37). Kendisinden tâbiîn muhaddislerinden Saîd b. Amr b. Saîd, Mûsâ b. Ukbe el-Medenî ve İbrâhim b. Ukbe el-Medenî rivayette bulunmuştur.

BİBLİYOGRAFYA :

İbn Sa'd, *et-Tabakât*, III, 100; IV, 97; V, 184; VIII, 234-235; Hâkim, *el-Müstedrek*, IV, 20; İbnü'l-Esîr, *Üsdü'l-gâbe*, VII, 325; Zehebî, *A'lâmü'n-nübela'*, III, 470-471; İbn Hacer, *el-İşâbe*, VII, 506-507; VIII, 200, 517-518; a.m.f., *Tehzîbü'l-Tehzîb*, XII, 400; Ahmed Halîl Cum'a, *Nisâ' min 'aşri'n-nübüvve*, Beyrut 1412/1992, I, 197-207.

AYNUR ÜRALER

ÜMMÜ HÂNİ

(أم هانئ)

Ümmü Hânî' Fâhite (Hind) bint Ebî Tâlib el-Kureşîyye el-Hâşimîyye (ö. 50/670'ten sonra)

Hz. Ali'nin kız kardeşi, sahâbi.

Adı tam olarak tesbit edilememiş, Fâhite, Hind veya Fâtıma olabileceği zikredilmiştir. Kureyş kabilesi şairlerinden eski kocası Hübeyre'nin bir şiirinde ona Hind diye hitap ettiği kaydedilmektedir (İbn Hişâm, IV, 62-63). Babası Ebû Tâlib İslâmiyet'i kabul etmemekle birlikte annesi Fâtıma bint Esed, Ebû Tâlib'in ölümünden hemen sonra hicretten yaklaşık iki yıl önce müslüman oldu. Bu hanım, Hz. Peygamber'in sekiz yaşlarında amcasının himayesine girdiği günden itibaren altı veya sekiz çocuğu

ile birlikte kendisine de annelik yapmıştı. Ümmü Hânî, İslâmiyet'ten önce Hübeyre b. Amr b. Âiz el-Mahzûmî ile evlendi. Hübeyre'nin ona tâlib olduğu sırada Resûl-i Ekrem, Ebû Tâlib'e Ümmü Hânî ile evlenmek istediğini söylediye de amcası onu anne tarafından akrabası olan Hübeyre ile evlendirmeyi ve onlarla akrabalığı yenilemeyi uygun gördü (İbn Sa'd, VIII, 152). Ümmü Hânî'nin bu evlilikten Hânî, Yûsuf, Ömer ve Ca'de adlı çocukları doğdu. Mekke fethedilince Hübeyre Necran'a kaçtı; onun İslâmiyet'i kabul etmeden orada öldüğü belirtilmektedir.

Mekke'nin fethedildiği gün Ümmü Hânî Müslümanlığı kabul etti. Kendisinin belirttiğine göre Resûl-i Ekrem o gün onun evine gelerek boy abdesti alıp sekiz rek'at namaz kılmıştı (*Müsned*, VI, 342-343; Müslim, "Şalâtü'l-müsâfirîn", 83). İbn Kayyim el-Cevziyye, Hz. Peygamber bu namazı kuşluk vaktinde kıldığı için kuşluk namazı sandığını, fakat bu namazın fetih ve şükür namazı olduğunu belirtmiştir. Bazı rivayetlere göre ise Ümmü Hânî fetih günü Resûl-i Ekrem henüz şehrin üst taraflarında iken yanına gitmiş ve onun boy abdesti alarak sekiz rek'at namaz kıldığını görmüştür. Bu sırada Resûlullah kendisine iltifat ederek niçin geldiğini sordu. Ümmü Hânî kocasının yakınlarından kendisine sığınan iki kişiye eman verdiğini, fakat kardeşi Ali'nin onları öldürmek istediğini bildirdi. Bunun üzerine Hz. Peygamber, "Ümmü Hânî! Senin eman verdiğin kimseye biz de eman verdik" dedi (*Müsned*, VI, 341, 343; Müslim, "Şalâtü'l-müsâfirîn", 82). Ümmü Hânî'nin eman verdiğini kişilerin Ebû Cehil'in kardeşi Hâris b. Hişâm ile Uhud Gazvesi'nde 100 müşrik okçusuna kumandanlık yapan Abdullah b. Ebû Rebîa veya Ümmü Seleme'nin kardeşi Züheyr b. Ebû Ümeyye olduğu zikredilmektedir. Mi'rac hadisesini nakleden sahâbîler arasında yer alan Ümmü Hânî mi'rac gecesi Resûlullah'ın kendi evlerinde bulunduğunu, o gece yatsı namazını kılıp yat-tığını, sabah namazından biraz önce kendilerini uyandırıp beraber namaz kıldıklarını belirtmiş, Resûl-i Ekrem'in ona yatsı namazını kendileriyle birlikte Mekke'de kıldıktan sonra Beytülmakdis'e gidip orada namaz kıldığını ve sabah namazından önce tekrar Mekke'ye döndüğünü anlattığını nakletmiştir (İbn Hişâm, II, 43; İbn Sa'd, I, 215). Bu rivayet Ümmü Hânî'nin Mekke fethinden önce müslüman olduğunu, fakat kocası Hübeyre'den korktuğu için bunu gizlemek zorunda kaldığını göstermektedir.

Ümmü Hânî, Hz. Peygamber ile birlikte Hayber Gazvesi'ne katıldı, Resûlullah ona ganimetten pay verdi. Eski kocasıyla bir ilgisi kalmayan Ümmü Hânî'ye Resûl-i Ekrem evlenme teklif etti. Bu teklife çok sevinen Ümmü Hânî çok sayıda küçük çocuğu bulunduğunu, onlarla uğraşırken kendisine karşı görevlerini yerine getiremeyeceğinden veya çocukların onu rahatsız etmesinden endişe ettiğini söyledi. Hz. Peygamber de çocuklarına olan düşkünlükleri sebebiyle Kureyşli kadınların Arap kadınlarının en hayırlısı olduğunu belirtti (İbn Sa'd, VIII, 152; Hâkim, IV, 58). Sonraları Ümmü Hânî'nin Resûl-i Ekrem'den kendisini nikâhına almasını istediği, Hz. Peygamber'in de, "Seninle beraber hicret eden amca kızlarını sana helâl kıldık" âyetinin (el-Ahzâb 33/50) Ümmü Hânî'nin Mekke'den hicret etmemiş olması yüzünden bu nikâha imkân vermediğini kendisine söylediği rivayet edilmektedir (İbn Sa'd, VIII, 153).

Kureyş kabilesine mensup kadınlar arasında isabetli görüşleri ve babası Ebû Tâlib gibi fasih konuşmasıyla tanınan Ümmü Hânî, Resûlullah'tan kırk altı hadis rivayet etmiş, rivayetleri *Kütüb-i Sitte*'de ve diğer hadis kitaplarında yer almıştır. Bunları kendisinden oğlu Ca'de, Ca'de'nin oğulları Yahyâ ve Urve ile Ümmü Hânî'nin âzâtları Ebû Mürre, Ebû Sâlih Bâzâm, ayrıca İbn Abbas'ın âzâtlısı Küreyb b. Ebû Müslim ve tâbiin neslinin muhaddislerinden Abdurrahman b. Ebû Leylâ, Mücâhid b. Cebr, Atâ b. Ebû Rebâh, Urve b. Zübeyr gibi şahsiyetler rivayet etmiştir. Ümmü Hânî'nin naklettiği hadislerden yirmi dördü Ahmed b. Hanbel'in *el-Müsned*'inde bulunmaktadır (VI, 340-344). Cemal Ögüt, Ümmü Hânî'nin rivayet ettiği hadislere dayanarak onun hayatını *Ümmü Hânî radyallâhu anhâ* adlı bir risâlede anlatmış (İstanbul 1950), Hüseyin Sav da *Ümmü Hânî Bint-i Ebî Tâlib'in Hayatı ve Hadisçiliği* adıyla bir lisans tezi hazırlamıştır (1997, Dokuz Eylül Üniversitesi İlahiyat Fakültesi).

BİBLİYOGRAFYA :

Müsned, VI, 340-344; İbn Hişâm, *es-Sire*, II, 43-44; IV, 53-54, 62-63; İbn Sa'd, *et-Tabakât*, I, 215; II, 144-145; VIII, 47, 151-153; Hâkim, *el-Müstedrek*, IV, 58-60; İbn Abdülber, *el-İstî'âb*, IV, 503-504; Hatîb el-Bağdâdî, *el-Esmâ'ü'l-müb-heme* (nşr. İzzeddin Ali es-Seyyid), Kahire 1405/1984, I, 141-143; İbnü'l-Esir, *Üsdü'l-gâbe* (Ben-nâ), VII, 404-405; Zehebî, *A'lâmü'n-nübelâ*, II, 311-314; İbn Kayyim el-Cevziyye, *Zâdü'l-me'âd*, III, 410; İbn Hacer, *el-İşâbe* (Bicâvî), VIII, 317-318; a.mlf., *Tehzîbü't-Tehzîb*, XII, 481; Kehhâle, *A'lâmü'n-nisâ*, IV, 14-16; Ahmed Halîl Cum'a, *Nisâ'min 'aşri'n-nübüvve*, Beyrut 1412/1992, II, 217-228.

M. YAŞAR KANDEMİR

ÜMMÜ HARÂM

(أم حرام)

Ümmü Harâm bint Milhân (Mâlik)
b. Hâlid el-Ensâriyye
el-Hazreciyye
(ö. 28/648)

Türkler arasında
Hala Sultan diye bilinen
sahâbî.

Hep künyesiyle anıldığı için adı bilinmemekte, İbn Abdülber onun isminin doğru bir tesbitinin yapılamadığını zikretmektedir (*el-İstî'âb*, IV, 443). Kız kardeşi Ümmü Süleym'e ait Rümeyşâ ve Gumeysâ isimlerinin bazı kaynaklarda ona nisbet edildiği görülmektedir. Nesebi Hazrec kabilesinin kolu Neccârîoğulları'na dayanır. Annesi de yine Benî Neccâr'dan Mâlik b. Adî'nin kızı Müleyke'dir. Enes b. Mâlik'in annesi Ümmü Süleym onun kız kardeşi, her ikisi de Bi'rîmaüne hadisesinde şehid düşen Harâm ve Süleym de erkek kardeşleridir. Resûl-i Ekrem'e biat eden kadınlardan olan Ümmü Harâm, Ubâde b. Sâmî ile evlenmiş ve bu evlilikten Muhammed adında bir çocuğu doğmuştur.

Resûlullah'ın dedesi Abdülmuttalib'in annesi Selmâ, Neccârîoğulları'ndan olduğu için Ümmü Harâm ve Ümmü Süleym ile Resûl-i Ekrem arasında süt veya soy bakımından teyze-yeğen ilişkisi vardı. Bazı âlimlere göre Ümmü Harâm, Hz. Peygamber'in sütteyzelerinden biriydi, bazılarına göre ise aralarında babası veya dedesi yönünden sütteyzeliği bulunmaktaydı (Nevvî, XIII, 57; XVI, 10). Bu sebeple Resûlullah kendini onlara daha yakın hisseder, Kubâ Mescidi'ni ziyarete gittiğinde her iki kardeşin orada bulunan evlerine misafir olur, yemek yer, öğle uykusuna yatar, hazır bulunanlara nâfile namaz kıldırır. Ümmü Harâm'ın rivayet ettiğine göre bir defasında Resûl-i Ekrem onun evinde öğle uykusundan gülererek uyanmış, Ümmü Harâm niçin güldüğünü sorunca uykusunda kendisine ümmetinden fetih maksadıyla Akdeniz'e açılan bazı kimselerin gösterildiğini ve onların cennetlik olduğunu söylemiş, bunun üzerine Ümmü Harâm kendisinin de onların arasında bulunması için dua etmesini istemiş, o da dua etmiştir. Ardından tekrar uykuya dalmış, yine gülererek uyanmış, Ümmü Harâm'ın bu defaki sorusu üzerine de ümmetinden bazıların İstanbul'u fethetmek amacıyla seferine çıkacağını, onların da günahlarının ba-